

[Aksel Larsen.]

at disse Drøftelser bliver gennemført i Udvalget, som nedsættes paa Foranledning af dette Lovforslag, men at han ikke vilde medvirke til, at Lovforslagets første Afdeling om Fratagelse af Lensgrevens Statsborgerret bliver gennemført. Saa er Velviljen ærlig talt ikke ret meget værd; saa kan den ligge paa et meget lille Sted.

Hvad Konfiskationen af Lensgrevens Godser og øvrige Formue angaar, er det naturligvis rigtigt, at Højesteret har afsagt en Dom, som afviger noget fra Byrettens og Landsrettens. Det var vi forberedt paa dengang, vi første Gang indbragte Lovforslaget, i September 1947. Maa jeg i Parentes indskyde, at jeg naturligvis er meget glad og taknemmelig for, at vi endelig saa længe efter overhovedet har kunnet naa at faa det frem til første Behandling her i Tinget. Vi var forberedt paa dengang, at Byrettens og Landsrettens Domme kunde blive ændret af Højesteret. Vi havde ikke stor Tillid til, at det vilde ske; vi blev for saa vidt glædelig overrasket, som der dog skete nogen Forandring.

Jeg tillader mig personlig at være af den Mening, at helt uden Indfyldelse har det vel ikke været, at Landsrettens Dom blev saa aldeles enstemmigt fordømt af den danske Offentlighed, saa enstemmigt og kraftigt, at Fordømmelsen endogsaa bredte sig til at blive udtalt af ledende Politikere fra forskellige Partier og udtalt i den borgerlige Presses ledende Spalter. Men vi fremsatte alligevel vort Lovforslag, før Højesterets Dom var afsagt, fordi vi mente, at man ikke efter de Erfaringer, vi havde, kunde lade det være Domstolene, der skulde afgøre denne Sag, og det er ogsaa blevet bekræftet ved, at Højesteret kun har ydet noget, man maaske kan betegne som halv Retfærdighed — jeg fristes til at sige har smidt nogle af Børnene ud af Slæden til Ulvene for at bjerge en Del af dem.

Vi kan ikke være tilfreds, heller ikke med Højesteretsdommen. Nu har Sagen været ved alle retslige Instanser. Naturligvis kunde den genoptages og paabegyndes ved Byretten igen, hvis Justitsministeren og Anklagemyndigheden ønskede det, men det gaar jeg ud fra, at man ikke vil, og saa maa jeg anbefale, at Rigsdagen tager Tingene i sin Haand og sørger for, at de bliver ordnede. Jeg vil have Lov at sige til de Medlemmer af det høje Ting, som umiddelbart efter Landsretsdommen udtalte deres Forargelse over denne Dom, som umiddelbart efter Landsretsdommen erklærede, at man burde fradømme Lensgreve Schimmel-

mann alt, hvad han ejede, at de bringer sig selv i en noget mærkelig Situation, hvis de nu, da de kan være medvirkende til at afgøre Sagen paa denne Maade, tager et andet Standpunkt og slutter sig til den højtærede Justitsminister.

Jeg anbefaler med disse Ord endnu en Gang Lovforslaget til velvillig og navnlig hurtig Behandling i det høje Ting. Jeg har vanskeligt ved at se Nødvendigheden af at sende det i Udvalg. Jeg synes, det vilde være urimeligt at sende det i Udvalg paa de Præmisser, den højtærede Justitsminister antyder, nemlig for at man kan snakke om noget helt andet. Hvis den højtærede Justitsminister vil have overvejet, hvorvidt man burde indføre ændrede Regler med Hensblik paa Fortabelse af Indfødsret, kan det ske paa anden Maade, det behøver man ikke at nedsætte et Udvalg for om denne Lov. Hvis man vil nedsætte et Udvalg om denne Lov, skal det være for at forhandle om, hvorvidt denne Lov skal gennemføres, og om dens Affattelse eventuelt skal ændres. Det maa være Meningen med at nedsætte et Udvalg, men der vil kun være Mening i at nedsætte et saadant Udvalg, hvis det af Ordførertalerne og Ministertalerne her i Tinget fremgaar, at der er Mulighed for en velvillig Behandling af Lovforslaget. Hvis de øvrige ærede Ordførere slutter sig til Justitsministeren og siger, at de ikke vil være med til at gennemføre det, saa har jeg lidt svært ved at forstaa, hvilken Nytte Udvalget skal gøre. Det, jeg er interesseret i, er, at vi nu, da der er gaaet 3 Aar efter Kapitulationen, faar en Afslutning paa denne Sag, men jeg har ikke noget som helst imod, tværtimod, jeg ønsker, at en positiv og en rigtig Afgørelse af Schimmelmänn-Sagen saadan som af os foreslaaet skal danne Præcedens for en Række andre Tilfælde af samme Karakter. Jeg mener ikke, at Hofjægermester Castenskiold, at Lensgreve Knuth og alle de andre nazistiske Godsejere og Storforbrydere bør behandles ringere end Schimmelmänn, men bliver vi enige om at behandle Schimmelmänn som her i Lovforslaget foreslaaet, bliver vi sikkert ogsaa nok enige om at tage fat paa de andre.

Fr. Dalgaard: Jeg kan paa mit Partis Vegne i et og alt slutte mig til de Betragtninger, den højtærede Justitsminister har gjort gældende.

Thisted Knudsen: Der er ikke en Haand, der i denne Sal vil løfte sig til et Forsvar for Grev Schimmelmänn's Adfærd under Besættelsesperioden. Alle er enige om, at denne